

بسم الله الرحمن الرحيم

صدای اصلاحات خواهان قانون اسلحه در امریکا به گوش حکام لال و کر می رود؛ چون پول به آنان با ارزش تر از خون انسانها

است

(ترجمه)

خبر:

به روز شنبه صدها هزارتن در واشنگتن و دیگر شهرهای بزرگ جهان بخاطر موضع گیری علیه خشونت های قانون "اسلحه" در سرکها سرازیر شدند. (منبع: نیویارک تایمز، تاریخ ۲۴ مارچ ۲۰۱۸م) هم چنین، نواسه مارتین لوتر کینگ جر، به نام یولندا کینگ از جمله کسانی بود که در ماه مارچ بخاطر زندگی شهروندان در واشنگتن دی سی علیه قانون "خشونت اسلحه" چنین سخنرانی کرد: «من یک رویا دارم؛ اما صبر ما لبریز شده، بس است بس.»

تبصره:

به گفته سازمان صحتی جهان، امریکایی ها نسبت به تمام نفوس شهرهای جهان اسلحه بیشتر دارند و آمار قتل و جرایم از اثر شلیک اسلحه به میزان ۲,۲۵ درصد نسبت به کل کشورهای توسعه یافته جهان بالا است. (منبع: شبکه CNN) این آمار، واقعیت تلخی از کشورهای به شدت توسعه یافته را که به طوری وحشیانه با بالاترین حوادث و جرایم اسلحه مواجه اند، نشان می دهد. مطمئناً امریکایی ها معتقدند، همان گونه که در فیصله اصلاحیه دوم قوانین تصویب شد، داشتن اسلحه حق قانونی آنان به منظور دفاع شخصی است؛ اما این امر ثابت ساخت که اصلاحیه مذکور باعث صدمه زدن به افراد و قتل گسترده در کشور شده است که اکثراً ترس و هیبت را میان

مردم در مکان عامه و مکاتب با راه اندازی حملات وخیم گلوله‌باری ایجاد کرده است، که در حال حاضر اکثریت مکاتب تمام اقدامات خاص ایمرجنسی و امبولانسی را گرفته‌اند؛ در حالی که به طور واضح اقدامات پیشگیرانه آشکار و معقول (عامل اصلی) را نادیده می‌گیرند.

گروه فعال دانش‌آموزان جوان، از عواقب غیرقابل برگشتی که خشونت‌های اسلحه به بار می‌آورد، کاملاً آگاه‌اند. به همین ملحوظ، صدها هزارتن در شهر کاپیتول هیل برای اصلاحات قوانین اسلحه به تظاهرات برخاستند تا جلو خشونت‌ها گرفته شود. هزاران معترض، که اطفال و جوانان بخش عمده آنان را تشکیل می‌دهد و سخنرانان این حرکت بودند، برای حقوق دفاعی خود فریاد می‌زدند؛ در حالی که نظام‌های پول‌پرست گریه‌های آنان را نادیده گرفته و اشک‌های‌شان را توسط دالر خشک نموده و قدرت خود را توسط اسلحه به آنان تحمیل می‌کنند.

ویژگی‌های مشترک کوسه‌ماهیان نظام سرمایه‌داری، که به شدت از نمایندگان مجلس سنا حمایت می‌کنند، اینست که با غرور معاش (سرمایه دست داشته) خود را با لگد می‌زنند و تف دهن خود را روی هر آن کسی که در برابر قانون اسلحه مخالفت نشان دهد، می‌اندازند؛ طوری که استدلال می‌کنند که امریکا تنها کشور برجسته‌ای است که شهروندان درجه اول، درجه دو و درجه سوم خود را اجازه می‌دهد تا سلاح‌های سنگین و نیمه‌سنگین را در خاک خودشان بدون در نظر داشت هیچ‌گونه قوانین و مقررات در بعضی شهرهای امریکا حمل کنند. در فبروری ۲۰۱۷م، دونالد ترامپ رئیس‌جمهور امریکا معاهده‌ای را امضاء کرد که بر بنیاد آن مقررات دوران اوباما در خصوص اجازه ندادن حمل اسلحه به تمام افراد روانی و خشن را مورد هدف قرار داده و قانون اوباما را رد نمود. این امر دونالد ترامپ باعث می‌شود که به تمام افراد ناسازگار و خشن جامعه اجازه بدهد تا اسلحه مورد نیاز و دلخواه خود را خریداری و آن را بر هم‌وطنان خود استفاده کند، که نتیجه آن باعث تباهی، خشونت و خونریزی می‌شود.

رئیس‌جمهور امریکا و برخی بخش‌های ایالات‌های مختلف این کشور، در حالی فروش این نوع سلاح‌ها را در بازار ممنوع قرار دادند که خلاف میل آن‌ها، مصیبت و فاجعه‌ها را در اماکن امن به‌خصوص در مکاتب به وجود آورد. اغلباً پوشش کامل و یا پوشش زنده در رسانه‌ها طوری پخش می‌شود که "یک گرگ تنها و گرسنه" سلاح در دست گرفته و لیبخندزنان بسوی هم‌صنفی‌ها و معلمین خود حمله‌ور می‌شود. ما شاهد هستیم که در هم‌چو حوادث هیچ اقداماتی از جانب حکام، که بلندگوهای دولت‌اند، در هم‌چو موارد گرفته نمی‌شود.

در حال حاضر، تنها جوانان و بزرگسالان متوجه این مصیبت شده‌اند، مگر اکنون در این شرایط اطفال بلندتر از یازده سال نیز درک کرده‌اند که تمام آن‌ها خواهان اقدامات امنیتی قوی و اصلاحیه‌ای ممنوع قرار دادن سلاح‌های جنگی از بازار اند؛ چون هرروز به گونه‌ای به یک حادثه برخورد می‌کنند. اصول‌گرایان و قانون‌سازان امریکا، زمانی که نتوانستند شهروندان خود را از چنگال کسانی که در برابر منافع خود وحشی‌اند و اسلحه دارند، محافظت کنند، شکست خود را ثابت ساختند. مردم عام جامعه از حکام منتخب خود می‌خواهند که در برابر این مصیبت‌ها مقابله کنند؛ نه این‌که از مردم خواهان همکاری در این زمینه باشند؛ چون یک سناتور اسبق از

مردم و دانش‌آموزان خواست که به‌جای اعتراضات علیه قوانین اسلحه، کمک‌های اولیه، از جمله "احیای مجدد قلبی (CPR) را یاد بگیرند.

لذا، در چنین یک جامعه محزون و بدی که زیستن در آن دالر نسبت به زندگی انسان‌ها با ارزش‌باشد، کی‌ها در این میان برنده خواهند شد؟ کی‌ها رنج این حالت را خواهند کشید؟

نویسنده: منال بادر

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۱۲ رجب ۱۴۳۹ هـ.ق

۳۰ مارچ ۲۰۱۸ م